

plekset, saa ogsaa af den Grund vil det være heldigst, at Gymnastikskolen sælges sammen med Kasernen. Hvad angaar Rigensgades Sygehus, er dette jo et Led i hele Sølvgadekomplekset, og det er Meningen, at dette Sygehus skal afleveres, saa snart man er blevet færdig med det nye Sygehus og med de Overvejelser, der maa finde Sted angaaende Benyttelsen af dette. Ærede Medlemmer, som har læst Folketingsudvalgets Betænkning, vil have set, at der Side 2 øverst staar: En Ordning bør overvejes, „hvorefter den kirurgiske Afdeling, en Del af Administrationsbygningen samt Sygeplejerskebygningen anvendes som Militærhospital, medens den anden Pavillon og Resten af Administrationsbygningen søges afhændet.“ Det er altsaa, hvad man særlig har tænkt paa, men naturligvis kan der være andre Muligheder, som man kan forsøge; for mig staar det imidlertid som mest sandsynligt, at Udgangen bliver den i Betænkningen nævnte, at en Del af Garnisonsygehuset bliver bevaret for Hæren. I det Øjeblik man bliver færdig med Bygningen — der mangler ikke meget —, er Tiden kommet til at aflevere ogsaa Rigensgades Sygehus; i alt Fald mener jeg, at dette Sygehus er af den Beskaffenhed, at man ikke kan tænke sig vedblivende at anvende det til Militærsygehus.

Det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) vil jeg takke for en Udtalelse i Begyndelsen af hans Tale, nemlig denne, at ganske vist var min Tale kort, den havde varet saa og saa mange Minutter, men det var en interessant Tale. Jeg er glad ved, at jeg første Gang jeg har den Ære at tale i det høje Landsting, af en af mine politiske Modstandere faar den Kompliment, at det var en interessant Tale, jeg holdt. Naar det ærede Medlem baade overfor mig og overfor det ærede Medlem for 3die Kreds omtalte, hvor mange Minutter vi havde talt, saa maa jeg sige, at jeg troede ikke, det her i Landstinget drejede sig om Talens Længde, men om dens Kvalitet, og jeg synes ogsaa, det ærede Medlem skulde bestræbe sig for ikke just at holde lange Taler, men ved Kvaliteten at holde interessante Taler. Det ærede Medlem tilkendegav en vis Beundring, synes jeg, for sin Partifælle, den socialdemokratiske Ordfører i Folketinget, Hr. L. Rasmussen og for den tidligere Forsvarsminister Hr. P. Munch. Jeg antager, at det ærede Medlem har læst de to Folketingsmænds Udtalelser igennem, men jeg haaber, at det ærede Medlem og

saa har læst, hvad der er sagt fra anden Side, og hvad jeg for mit Vedkommende har haft Lejlighed til at udtale. Jeg vilde meget nødig, at det ærede Medlem skulde springe det over, og jeg tror, at hvis han læser det hele i Sammenhæng, vil han finde, at adskilligt af det, der er fremført fra radikal og socialdemokratisk Side, er i allerhøjeste Grad angribeligt, hvorfor det ogsaa blev imødegaaet, ligesom jeg finder, at adskilligt af det, der er fremført fra den Side her i dette høje Ting, er i allerhøjeste Grad angribeligt.

Hvor stor Hæren til enhver Tid skal være, kan man altid diskutere. Venstre stillede i sin Tid et Forslag, der indeholdt knap saa store Rammer som det, der blev det endelige. Om man skal indkalde 6 500 Mand om Aaret eller lidt over 7 000, kan altid diskuteres, men det forekommer mig, at naar man endelig er blevet klar over, hvilke Rammer Hæren skal have, maa man give den de nødvendige Vaaben. Det har vi altid holdt paa fra vor Side, og vi har stærkt betonet det nu i Folketinget, at vi vel skal have en lille, men en veludrustet Hær. Dette holder vi fast paa, og derfor er det nødvendigt, naar Hærens Rammer er fastlagt, at bevilge det nødvendige, for at det kan blive netop en vel udrustet Hær.

Det ærede Medlem spørger om, hvad de 30 Mill. Kr. skal bruges til. Ja, jeg har jo allerede i min første Tale sagt, at de skal bruges til Vaaben til Artilleriet, til Maskingeværer og til Flyvemateriel. Jeg kan aldeles ikke erkende — det var ogsaa en Paastand, der blev fremsat i Folketinget —, at man i Stedet for at vedtage et Lovforslag om, at der gennem en Aarrække skal bevilges saa og saa meget hvert Aar, kunde komme til Rigsdagen hvert Aar og forlange 3 Mill. Kr., eller hvor meget det nu skulde være; saaledes kan man efter min Mening ikke bære sig ad, thi hele Ordningen maa ses som en Helhed. Det er blevet sagt, men det ser ud til, at det er nødvendigt at gentage det, at man lige saa godt kunde skære et hvilket som helst andet Led ud, f. Eks. Ingeniørkorpset eller Artilleriet, og saa tage en Forhandling om det hvert Aar. Nej, dette Beløb maa fastlægges og derfor er Lovforslaget fremsat, og det bliver forhaabentlig snart vedtaget.

Det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup), den radikale Gruppens Ordfører, udtalte, at Venstre var meget villig til at anerkende, at vi ikke kan forsvare vor Neutralitet. Ja, jeg har i hvert Fald ikke brugt den Udtalelse; jeg har sagt, at det